

τοῦ νέου κατὰστήματος ἰδρύηται νέα τις ἰδέα, ἥτοι ἰδιός τις κοινωνικός θεσμός, συνεπαγόμενος ἰδία δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τρίτων, ἀνάγκη νὰ ἀποφινθῇ περὶ αὐτοῦ ἡ νομοθετική ἐξουσία· ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ γείνη νέα ἐφαρμογή ὑφισταμένου ἤδη θεσμοῦ, τότε ἀρκεῖ καὶ ἀπλοῦν διάταγμα. Τὰ ἐγκριμένα ὑπὸ τῆς πολιτείας συμφέροντα τῶν ἠθικῶν τούτων σωμάτων λαμβάνουσι χαρακτηριστὰ ἔργων δημοσίου ὠφελείας, ἀπαιτουμένου καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τοῦ κατὰ τὸ 17 ἄρθρον τοῦ συντάγματος προνομίου τῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει καταλήψεως τῆς τῶν ἰδιωτῶν περιουσίας· ἀλλ' ἡ πολιτεία δικαιούται, κατὰ τὴν ἑαυτῆς κρίσιν, νὰ τροποποιήσῃ ἢ καὶ διαλύσῃ αὐτά, χωρὶς νὰ θεωρῇται ἡ περιουσία αὐτῶν, ὡς ἡ τῶν ἰδιωτῶν, ἀπρόσβλητος (α). Τὰ ἠθικά ταῦτα σώματα δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν πρὸς τοὺς προκαίρους συνεταιρισμοὺς, περὶ ὧν διελάβομεν ἀνωτέρω. Ταῦτά εἰσι θεσμοὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὑπερκαίμενοι ὡς τοιοῦτον εἰς τὴν νομοθετικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτῆς δικαιοδοσίαν. Μόνον ἐν Βελγίῳ, διὰ τὸ ἀπόλυτον τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι, πᾶσα ἑταιρία δύναται ν' ἀποτελέσῃ νομικὸν πρόσωπον, ἔχον τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀποκτῆν καὶ διατιθέναι περιουσίαν· ἐντεῦθεν ὅμως καὶ ἡ πολυπλασίαισι τῶν συλλόγων τῶν μοναχῶν, ὡς προείρηται, ἡ διατηροῦσα κοινωνικὴν τινα ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ φλεγμονήν.

Κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Κυπαρίση, ἐτέθη ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς Συνελεύσεως, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ 44 ἁρθρου, «ὅτι οἱ ὅρισμοί αὐτοῦ δὲν ἐκτείνονται εἰς τὰς συνήθεις πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ἑταιρίας, ἀλλ' αὗται θέλουσι διέπεσθαι καὶ τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοῦ ἰσχύον ἀστικὸν καὶ ἐμπορικὸν δίκαιον.» Ἰσως ἡ ἐξήγησις αὕτη ἦτο περιττή, ὡς ὑπονοουμένη διὰ τῆς περικοπῆς τοῦ ἁρθρου «τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.» Καὶ ἐν Βελγίῳ, ὅπου μάλιστα τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι εἶναι ἀπόλυτον, τὸ Ἀκυρωτικὸν ἀπεφάνθη, ὅτι αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρίαι ἐξακολουθοῦσιν ὑποκείμεναι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τὰς ἀπαιτούσας τὴν προηγουμένην τῆς κυβερνήσεως ἄδειαν, διότι ἀπολαύουσιν οὐ μόνον τῶν ὠφελειῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐξαιρετικοῦ προνομίου ὅτι οἱ μέτοχοι αὐτῶν δὲν θέλουσιν ἦναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς τρίτους, ἀλλὰ θέλουσιν ἐνέχεσθαι μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς μετοχῆς τῶν.

ΔΙΟΜΗΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ.

ΠΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῇ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδιον 413.)

Γ'.

Εὐθυμία ἐν Ἀμερικῇ.

Αἱ εὐθυμίαι δὲν εἶναι πολλὰ κοιναὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀλλὰ καὶ ὀλίγοι οἱ ἐκζητοῦντες αὐτάς. Ὄταν τις καταναλώσῃ κοπιῶν ὁλόκληρον ἡμέραν εἰς ἐμπορικὰς περισπασμοὺς, ἔχει ὄρεξιν νὰ εὐθυμήσῃ τὸ ἑσπέρας; Αἱ εὐθυμίαι ἀπαιτοῦσι καὶ καιρὸν καὶ χρήματα, καὶ τιμωροῦσι τὸν θυσιάζοντα τὰς ὥρας τῆς ἐργασίας εἰς τὸν βωμὸν αὐτῶν. Καθὼς προείπομεν, ἐπειδὴ αἱ ἐκ κληρονομίας περιουσίαι εἶναι σπάνιαι εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἕκαστος ἀγωνίζεται νὰ κατασκευάσῃ τοιαύτην· διὸ καὶ ἕκαστος ἐννοεῖ ὅτι ἀληθὴς ἀνακούφισις τοῦ κόπου εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ κέρδος. Τὸ Νεοεβόρακον αὐτὸ, οἱ Παρίσιοι, λέγω, οὗτοι τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν, ἔχει ὀλίγιστα θέατρα· ἀλλ' οὔτε καφεπωλεῖα εὕρισκεις ἐκτός τινων bar-rooms, ὅπου οἱ εἰσερχόμενοι, ἰστάμενοι ὄρθιοι πλησίον τοῦ πωλητοῦ, ῥοφοῦσι brandy, sherry, whisky ἢ brandy cocktail, κροκαλίζοντες ἐνταυτῷ καὶ τεμάχια διπύρου καὶ τυροῦ.

Ἡ κερδοσκοπία ὅμως, ἥτις ὠφελεῖται καὶ ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων, προσπαθεῖ νὰ εἰσγάγῃ τρόπους εὐθυμίας. Τί γίνεται τὸ ἑσπέρας ὁ ἀναρίθμητος λαὸς, ὁ κατακλύζων τὴν ἡμέραν τὰ ξενοδοχεῖα τῆς ἀχανοῦς ἐκείνης πόλεως; Τὸ πλῆθος τῶν ξένων κλείνεται τάχῃ εἰς τὰ δωμάτια αὐτῶν, ἢ παρακάθηνται εἰς τὰς αἰθούσας τῶν συναναστροφῶν τῶν ξενοδοχείων; Οἱ Ἀμερικανοὶ οὐδέποτε λησμονοῦσι τὸ δόγμα τοῦτο· «Ἡ περιουσία δὲν κατασκευάζεται, ἀλλὰ οἰκονομεῖται.» Εἰς τοὺς Παρισίους συρρέουσι ξένοι ὅπως δαπανήσωσιν, εἰς τὸ Νεοεβόρακον ὅμως ἔρχονται ὅπως θησχυρίσωσιν. Ἄρα καὶ περὶ εὐθυμίας ὅταν πρόκειται εἰς τὴν Ἀμερικὴν, οὐδεὶς συγκατανεύει νὰ δαπανήσῃ πολλὰ· μία δρχμὴ καὶ τεσσαράκοντα λεπτά, ἰδοὺ ὁ μέγιστος ὅρος τῆς δαπάνης.

Ὁ Βαρνούμ πρῶτος ἐννοήσας τὴν ἀλήθειαν ταύτην, συνέστησεν εἰς Νεοεβόρακον περίφημον μουσεῖον, ὅπου ἀντὶ μιᾶς δρχμῆς καὶ τεσσαράκοντα λεπτῶν περιέρχεσαι τρία μεγάλα πτώματα, περιέχοντα παντοειδῆ περίεργα, ἅμα δὲ καὶ τινὰ ραινόμενα, ἥτοι τὸν Tom-Pouce (1), τὴν γενειοφόρον γυναῖκα, τὰ συγκεκολλημένα παιδία (2) τοὺς Ἀτζέκους, τὴν γιγάντειον γυναῖκα, τὴν ὁμιλοῦσαν καὶ λέγουσαν παπα καὶ μαμα φώκην, τοὺς Ἑσκιμώας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, πρὸς τούτοις δὲ καὶ καμψὸν θέατρον, ὅπου

(α) Serrigny, αὐτ. σελ. 495 ἐπ.

(1) Νάνος.

(2) Πανδ. τόμ. Β' σελ. 185.

διδάσκονται δύο δράματα. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μουσεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔκρεπεν ἴσως νὰ ὀνομασθῇ ἀγορὰ ἔρωτος, κατακλύζεται ὑπὸ πολυαριθμῶν καὶ κομψοπρεπῶν φοιτητῶν, θέλομεν ὁμιλήσει περὶ αὐτοῦ ἐν ἐκτάσει. Ἐνίοτε ὁ Βαρνούμ, ἀνάνηφον ἀπὸ τῆς ληθαργίας εἰς ἣν ἐβύθισαν αὐτὸν τὰ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἑκατομμύρια ἄτινα ἐκέρδησε, καταφρονεῖ τὰ συνήθη θεάματα καὶ προσκαλεῖ τὸ δημόσιον εἰς ἄλλα νέα. Οὕτω πῶς συλλαβὼν πρό τινας καιροῦ τὴν ἰδέαν νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς φυλῆς τῶν ἀνθρώπων ὅ,τι πράττουσιν ἀπὸ πολλοῦ οἱ Ἀγγλοὶ ὑπὲρ τῆς τῶν ζώων, ἐδημοσίευσεν διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἐμελλε νὰ συγκροτήτῃ εἰς τὸ μουσεῖον αὐτοῦ ἐκθεσὶν θηλαζόντων παιδιῶν, καὶ προέτρεψε τὰς μητέρας καὶ τὰς τροφούς ν' ἀποστείλῃσι βρέφη ἐλεύθερα τέλους, ὑποσχεθεὶς ἀμοιβὰς εἰς τὰ εὐρωστότερα.

Ἡ παράδοξος καὶ διὰ τοῦτο ἄπρακτος κατὰ πᾶν ἄλλο μέρος τοῦ κόσμου αὕτη ἰδέα, ἐπέτυχεν θαυμασίως εἰς Νεοεβόρακον. Ὁλοκλήρους ἐβδομάδας λόγος πολὺς ἐγένετο περὶ τῆς baby show. Πληθος πλατυπροσώπων, παχυτραχήλων καὶ πολυσάρκων βρεφῶν, παχέων ὡς χῆνες, ἄτινα ἐδέχτο ὡς ἄλλος πατήρ ὁ Βαρνούμ, συνέρρευσαν εἰς τὸ μουσεῖον. Μία δὲ μήτηρ, ἀποστείλασα τρία παιδιὰ τρίδυμα, ἔλαβεν βραβεῖον τιμῆς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐκθεσὶς τῶν παιδιῶν τοσοῦτον ἐγοήτευσεν τοὺς Ἀμερικανούς, ὥστε ἐρήμωσαν τὰ θέατρα. Ἄνδρες σπουδαῖοι καὶ δόκιμοι μητέρες ὀνομασθέντες ἀγωνοδῖκαι, ἀπεφάσιζον περὶ τῆς ἀξίας τῶν διαγωνισθέντων. Πόσαι ῥαδιουργίαι καὶ πόσαι μηχανορραφίαι ἐγένοντο ὅπως ὑποσκελισθῶσι τὰ πλέον κουκουναροθρεμμένα παιδιὰ καὶ βραβευσθῶσι τὰ ὀλιγώτερον εὐρωστά! Ἐπὶ τέλους ἐπέστη ἡ ἡμέρα τῆς ἀμοιβῆς. Καὶ μητέρες καὶ τροφοί, πλήρεις συγκινήσεως, προσεδόκων ἀνυπόμονοι καὶ πάλλουσαι τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν δικαστῶν. Ἡ ἐτυμηγορία ἀνεγνώσθη, καὶ τὰ πλήθη ἐχειροκρότησαν ἐνθουσιωδῶς τὰ στεφθέντα βρέφη· ἀντήχησαν δὲ καὶ οὐκ ὀλίγοι συριγμοί, οἱ συριγμοὶ τῶν ἀποτυχουσῶν τροφῶν καὶ μητέρων. Ἰδοὺ διὰ τίνας καινοφανοὺς τρόπου ἐγέμισεν τὸ ταμεῖον αὐτοῦ ὁ Κ. Βαρνούμ, ὅστις πρὸ εἴκοσιν ἐτῶν εἶχε καταβάλλει τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ ἐπιχειρήματος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων γραίας Αἰθιοπίδος, τὴν ὁποίαν, βαπτίσας τροφὸν τοῦ Οὐασικτῶνος, ἐπεδείκνυσεν ἐν πενιχρῇ καλύβῃ.

Ἰδὼν ὅτι ἐπέτυχεν ὁ ἀγὼν τῶν παιδιῶν, ἀνέλαβεν καὶ δευτέραν ἰδέαν, νὰ ἐκθέσῃ τὰς ὠραίας γυναῖκας τῆς Ἀμερικῆς (1), ὑποσχεθεὶς πρὸς τὴν ὠραιότεραν ἀξιόλογον μὲν προῖκα ἂν ἦτο ἄγαμος, ἀδαμάντινον δὲ κόσμημα ἂν εἶχεν ἄνδρα. Ὁμολογητέον ὅτι ἡ

ἰδέα ἦτο θαυμασία, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις ἐφαίνετο ἀκτόρθωτος· διότι, ἂν δὲν δυσκολεύεται τις μήτηρ ἢ σύζυγος νὰ στείλῃ εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος ὀλίγων μηνῶν βρέφος, ἐπιτρέπει ποτὲ εἰς ὠραίαν καὶ πλήρη χαρίτων θυγατέρα ἢ σύμβιον νὰ διαγωνισθῇ δημοσίᾳ περὶ κάλλους; Ἄρα αἱ μέλλουσαι νὰ διαγωνισθῶσι θὰ ἦσαν ἐκ τῶν γυναικῶν ἐκείνων, τὰς ὁποίας οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι *lorettes*.

« Τὸ καλὸν ὅμως παλληκάρι ἤξεύρει καὶ ἄλλο μονοπάτι » λέγει ὀρθότατα ἡ κοινὴ προοιμία. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Κ. Βαρνούμ· πεισθεὶς περὶ τῆς δυσκολίας προσεκάλεσε τὰς ὠραίας οὐχὶ νὰ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ νὰ στείλῃσι τὰς εἰκόνας αὐτῶν. Καὶ μὲν τὸ ἀνδρικὸν φύλον, τὸ ὁποῖον ἠτοιμάζετο νὰ εἰσβάλῃ χειμάρρου δίκην εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐκθέσεως, ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη ἄλλως πῶς.

Πλοίαρχός τις, Jack τὸ ὄνομα, ἐπιθυμῶν ἐν καιρῷ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν νὰ ἀναφλέξῃ τὸν ζήλον τῶν ὀπαδῶν τῆς ἰδίας μερίδος, ἐσοφίσθη νὰ καλέσῃ αὐτοὺς εἰς χορὸν πολιτικόν. Γινώσκων δὲ ὅτι ἐπὶ ἐκλογῶν πρὸ πάντων πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ὑποψήφιος τὴν χεῖρα ἀνοικτὴν, ἐφρόντισεν καλῶς νὰ μὴ μιμηθῇ τὸν ἀνταγωνιστὴν αὐτοῦ, ὅστις προσκαλέσας τοὺς ἀμόρφονας εἰς χορὸν συγκροτηθέντα ἐντὸς σκυτοτομείου, τὸν μὲ λάρυγγα αὐτῶν ἐδρόσισε δι' ἀπλοῦ ζύθου, τὰς δὲ ἀκοῆς ἐγοήτευσεν διὰ τῶν ἤχων βιολίου καὶ κλαρινέττας, τὰ ὁποῖα ἐπαιζεν ἀλληλοδιαδόχως μαυρὸς τις δοῦλος. Ἐξ ἐναντίας ὁ χορὸς αὐτοῦ ἦτο πολὺ μεγαλοπρεπέστερος, καὶ χάριν τούτου ἔτυχε τῆς πλειονοψηφίας.

Μετά τὴν ἐκλογὴν ὅμως, ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο ἀρκετὰ πλούσιος ὅπως πληρώσῃ τὴν ἀποκτηθεῖσαν δόξαν, εὔρε τὸν τρόπον νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς δοξάσαντας αὐτὸν νὰ πληρώσωσι τὴν δαπάνην. Ἰδοὺ κατὰ γράμμα ὁ λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων, τὸν ὁποῖον ὑπέβαλε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς·

« Ἡ μερὶς τοῦ πλοίαρχου Jack ὀφείλει τὰ ἑξῆς·

	Τάλ. Λεπ.
» Εἰς στολισμὸν τῆς αἰθούσης . . .	55
» Εἰς ποτά	75
» Εἰς πεντήκοντα χορευτρίας . . .	62 50
» Εἰς σιγάρα	43
» Εἰς τὸν ἐπιζάτην τῶν εἰσιτηρίων	2
» Εἰς τὴν μουσικὴν	40
» Εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ	
ζήλον	50

Τὸ ὅλον 267, 50

Ἀξιοθαύμαστος ἀληθῶς ἡ ἀναίδεια τοῦ βουλευτοῦ Jack, καὶ μάλιστα ἡ ἀπαιτήσις τριακοσίων δραχμῶν εἰς ἀμοιβὴν τοῦ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ

(1) Ἀγῶνες περὶ κάλλους ἐτελοῦντο καὶ κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους ἐν Ἑλλάδι, καὶ δὲ διαγωνιζόμεναι ἐπικαλοῦντο χρυσόφοροι. Ἰδὲ Πανδώρας τόμ. ΙΖ' σελ. 344.

ζήλου αὐτοῦ! «Ὁ ζήλος οὗτος, λέγει ἡ ἐφημερίς παρ' ἧς ἐδυνείσθημεν τὸ γεγονός τοῦτο, δὲν ἦτο ἴσως πολιτικῶς ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης· ἡμεῖς ὅμως οἱ δημοσιεύοντες τὸν λογαριασμόν, νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνεκτίμητος ἀπαίτησις.»

Ἐρευνήσατε καὶ εἰς τὰ πάντα μέρη τοῦ κόσμου, καὶ πλὴν τῆς Ἀμερικῆς (1) οὐδαμοῦ θὰ εὑρετε τοιαύτην ἀναισχυντίαν.

Μουσεῖα ὅμοια ὡς τὸ τοῦ Βαρνοῦμ καὶ θέατρα καὶ αἰθουσίαι μουσικῆς ὑπάρχουσιν εἰς πάσας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ καὶ εἰς ναοὺς, ἐνοικιαζομένους ἐπὶ τούτῳ, γίνονται μουσικαὶ συνεδριάσεις, δημόσια ἀναγνώσματα περὶ ἐλευθερίας, περὶ ἠθικῆς, περὶ θρησκείας, περὶ ἀνεξαρτησίας τῶν γυναικῶν, περὶ ἐναερίων πνευμάτων καὶ καθ' ἑξῆς.

Τὸ ἐν Νεοεδόρακω θέατρον τὸ καλούμενον Academy of music, περιλαμβάνει ἐπέκεινα τῶν ἑξ' ἑκατομμυρίων θεατῶν· εἶναι ὅμως κηκόηχον καὶ κακῶς διασκευασμένον. Φαντάσθητε ὅτι τὰ θρανία εἶναι καθ' ὑπερβολὴν ἐλαστικά, καὶ ὅτι ἵνα καθῇ τις πρέπει νὰ πιέσῃ αὐτὰ καλῶς διὰ τῆς χειρὸς ὅπως χαμηλωθῶσι. Μόλις ὅμως θελήσῃ νὰ σηκωθῇ καὶ τὸ ἐλαστικὸν ἀνυψούμενον μεθ' ὁρμῆς ἐκσπενδονίζει αὐτὸν τοσοῦτον ὑψηλὰ, ὥστε πολλάκις ἀναπτέροῦται σκανδαλωδῶς τῶν γυναικῶν τὸ ἐνδύμα.

Εἰς ἄλλο θέατρον, τὸ Niblo's-Garden, πικίζουσι παντομίμαν, τὴν ὁποίαν ὑπεραγαπῶσιν οἱ ἐν Ἀμερικῇ. Διὸ ἡ οἰκογένεια Ravel, τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἐπαγγέλλονται αὐτήν, κατεσκεύασε κολοσσιαίαν περιουσίαν καθ' ἑκάστην αὐξανομένην. Οἱ Ἀμερικανοὶ νομίζουσιν ὅτι κωμικώτατοι τῶν ὑποκριτῶν τοῦ κόσμου εἶναι ὅσοι πηδοῦσι, κτυποῦσι κροταλιστὰς ἢ εἰς τὸν ἄλλον, κάμνουσι μορφασμοὺς καὶ χειρονομίας. Ὅταν βλέπωσι τὰ τοιαῦτα καγχάζουσι, λειποθυμοῦσι γελῶντες καὶ διασκαλπίζουσιν ὅτι δεινότεροι τεχνῖται εἶναι οἱ Ράβελ. Σημειωτέον ὅτι ἀπὸ δεκαπέντε ἐτῶν τὰς αὐτὰς παντομίμας παίζουσιν οἱ ἀδελφοὶ οὗτοι· ἀλλὰ καὶ ἐτι δεκαπέντε ἂν παίζωσιν αὐτάς, εἶναι βέβαιοι περὶ τε τοῦ κέρδους καὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Ὅσάκις βρέχῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ θέατρα εἶναι ἔρημα· ἐὰν ὅμως οἱ Ράβελ ἔχωσι παράστασιν, οὔτε βροχὴ, οὔτε χιὼν, οὔτε ἄνεμος, οὔτε καύσων, οὔτε κρίσεις οἰκονομικαί, οὔτε ἡ ἐκλογὴ τοῦ προέδρου, οὔτε ἡ χολέρα ἐμποδίζουσι τοὺς Ἀμερικανοὺς τοῦ νὰ συρρέωσιν εἰς αὐτήν.

Πῶς λοιπὸν, ἐνδέχεται νὰ μ' ἐρωτήσῃ τις, πῶς ἡ Κ. Ραχήλ (Mlle Rachel) ἐπέτυχε τοσοῦτον εἰς Νεοεδόρακον, ἀφοῦ μάλιστα οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἐννοοῦσι τὴν γαλλικὴν;

Ἀπαντῶ ὅτι τὰ ἀναρίθμητα πλήθη ὅσα συνεπιέζοντο εἰς τὸ θέατρον ὅπου παρίστανεν ἡ Ραχήλ, δὲν συνέβρεον οὔτε χάριν αὐτῆς, οὔτε χάριν τοῦ Ραβὴν ἢ τοῦ Μολιέρ, οὔτε χάριν τῆς γαλλικῆς γλώσσης· συνεβρέον χάριν τῶν ἐνδυμάτων αὐτῆς, τῶν ὁποίων τὸ ἀξιοθαύμαστον προανήγγειλον αἱ ἐφημερίδες. Ὅτε ἡ ἐνδοξος τραγωδὸς ἀπέβη εἰς Νεοεδόρακον, ἀπεδίβασε καὶ παντήκοντα δύο (ὁ ἀριθμὸς ἀκριβέστατος) κιβώτια, περιέχοντα λαμπρὰ ἐνδύματα. Ἡ εἰδησις αὕτη ἤρκεσε νὰ ἐλκύσῃ σωρηδὸν εἰς τὸ θέατρον τὰς Ἀμερικανίδας, φιλοκρόμους ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας τοῦ κόσμου. Καὶ ὅτε εἶδον αὐτά—ὦ! τί ὥραία! ἀνέκραζον· τί λαμπροὶ ἀδάμαντες!—Ἐκτοτε ἐφημίσθη ὡς ἡ πρώτη τραγωδὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἐκ πάντων ὅμοις τῶν θαυμάτων τὸ περιεργότατον καὶ τὸ ἐθνικώτατον εἶναι τὸ τῶν χορῶν, τῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὁμιλίας τῶν μεσημβρινῶν Αἰθιοπῶν· οὗς τινες μιμοῦνται οἱ λευκοὶ, μελαίνοντες τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον. Ἀλλ' ὅπως ἐκτιμήσῃ τις καλῶς αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀμερικὴν, νὰ συζήσῃ μετὰ Αἰθιοπῶν, νὰ ἴδῃ αὐτοὺς φοροῦντας ἄλλόκοτον ἐνδύμα, νὰ σπουδάσῃ τὴν κτηνώδη μορφήν, τὰς γελοίας ὁρέξεις, τὸ στρεβλὸν πνεῦμα, τὴν ἀπαράμιλλον ὀκνηρίαν καὶ δειλίαν αὐτῶν· συγχρόνως δὲ καὶ νὰ μάθῃ πόσον ἡ μουσικὴ αὐτῶν εὐαισθησίκα εἶναι βαθεῖα, καὶ πῶς ὀλοκλήρους νύκτας ἐπιδίδονται ὡς ἄλλαι μαινάδες εἰς χοροὺς.

Ἡ σκηνή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμφανίζονται δέκα ἢ δώδεκα ὑποκριταί, ἔχει σχῆμα ἡμικυκλίου. Οἱ υἱοὶ τοῦ Χάμ, φέροντες ὑποκάμισα ὑψηλὰ ἕως εἰς τὰ ὦτα, ἐνδύματα ἄλλόκοτα, καὶ ἄλλος μὲν κιθάραν, ἄλλος δὲ βιολίον, ἄλλος ταμπουράν, ἄλλος τύμπανον καὶ ἄλλος μακρὰ κρέμβαλα, παρουσιάζονται ὡς ἄλλα ζῶα. Τὰ κωμικώτερα πρόσωπα εἶναι συνήθως ὁ παίζων ταμπουράν καὶ ὁ παίζων τὰ κρέμβαλα, ὅστις κτυπεῖ καὶ τινάζει αὐτὰ κινῶν τὸ σῶμα καὶ ἐπιδιδόμενος εἰς τρομερὰ πηδήματα. Καθήμενοι ἐν σχήματι κύκλου λέγουσι μεταξὺ αὐτῶν μυρίας ἀνοησίας, αἱ ὁποῖαι κινοῦσιν εἰς ἄσβεστον γέλωτα τοὺς θεατάς. Μετὰ ταύτην καὶ ἄλλας τινὰς περιστάσεις ἐπίσης γελοίας, ἔρχεται ἐπὶ τέλους χορὸς, ἐν διαστήματι τοῦ ὁποίου δυσειδεστάτη τις Αἰθιοπίς εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ φλογεροῦ ἔρωτος φοβεροῦ προσώπου τινὸς Αἰθιοπῆος.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων θεατρικῶν καταστημάτων τοῦ Νεοεδόρακου ὑπάρχει τὸ καλούμενον Female-Company. Καὶ ἡμεῖς μὲν οὐδέποτε ἐπεσκέσθημεν αὐτό· ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅμοις καὶ τῶν ἀγγε-

(1) Καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἰδὲ ἐν τῇ ΙΔ' τόμῳ τῆς Πανδώρας, ἐν σελ. 350 τὰς μυριάδας τῶν δραχμῶν, ὅσας ὁ τότε ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κατέδειξεν ἀρπαγείας ὑπὸ τινῶν ἀξίων ἐφαμιλλῶν τοῦ λογαγοῦ Jack «πρὸς εὐόδωσιν τῆς γενόμενης ἐθνικογερσίας»—«δὲ ἔξοδα τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ» καὶ «δὲ αἰτίαν ἥτις δὲν τίσκείται.»

βίων ἐμάθομεν ὅτι τὰ πρόσωπα τοῦ θεάτρου τούτου εἶναι νέαι καὶ ὠραῖαι γυναῖκες, αἵτινες παριστάνουσι συμπληθητικὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας δι' ἐκφραστικῶν καὶ ἐπιχαρίτων θέσεων. Μετὰ τὸ κοινὸν δὲ τοῦτο θέημα συγκροτεῖται ἰδιαιτέρος ἀντίχορος (private quadrilles) καθ' ὃν, ἀναμειγνυόμενος ὁ θέλων εἰς τὸν χορὸν θυμιάζει ἐκ τοῦ πληθύν τὰς καλλονὰς τῶν γυναικῶν ἐκείνων. Καὶ διὰ τὸ πρῶτον μὲν θέημα ἕκαστον εἰσιτήριον τιμᾶται δρ. 4 καὶ λεπτὰ 40· πόσα δὲ στραγγίξει ὁ θέλων νὰ παρυσταθῇ εἰς τοὺς ἰδιαιτέρους ἀντιχόρους ἄγνωστον.

Ἐν γένει ὁμοίως οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν πολυαγαπῶσι τὰς κοινὰς εὐθυμίας· ἐξ ἐναντίας προτιμῶσι τὰς ἰδιαιτέρους, τὰς τῆς λέσχης φέρ' εἰπεῖν, τῶν ἐσπερινῶν σχολείων τοῦ χοροῦ ἅτινα διευθύνονται ὑπὸ young ladies καὶ ἐπὶ τέλους τὰς τῶν οἰκιακῶν συναστροφῶν. Τὸν χειμῶνα ἡ προσφιλεστάτη τῶν εὐθυμιῶν εἶναι ἡ ἐλκυθοδρομία· καθήμενοι εἰς ἐλκυθρα

ἐν πέντε σισύραις ἐγκυκλοδυλημένοι

καὶ συρόμενοι ὑπὸ δύο, τεσσάρων, ἑκτῶ, δεκαῆς ἢ καὶ εἰκοσιτεσσάρων ἵππων, πετῶσιν ἐπὶ τῆς πεπηγυίας χιόνος. Αἱ φιλομειδεῖς μάλιστα κόραι τοῦ νέου κόσμου ἀξιούσιν ὅτι αἱ ἀμαξοδρομίαι αὗται, ἐν καιρῷ σελήνης, συναρμόνιων τῶν κωδωνίσκων τῶν ἵππων πρὸς τὰς γλυκεῖας συνομιλίας τῶν ἐν τῷ ἐλκύνθῳ, ἔχουσιν ἀκκιχνίκτην τὸ θέλητρον. Ἄν ἡ ἀκλόνητος ἀρετὴ τῶν Ἀμερικανίδων τρέχῃ ποτὲ κίνδυνον, δὲν τρέχει βεβήτως αὐτὴν εἰς τοὺς χοροὺς, τὴν ἐξοχὴν ἢ κατ' οἶκον, ἀλλ' εἰς τὰς νυκτερινὰς ταύτας ἐκδρομὰς.

Τὸ δὲ θέρος, μετοικυῶντες ἐνεκα τοῦ καύσωνος εἰς Newport ἢ Saratoga χορεύουσι τὸ ἐσπέρως, τὴν δὲ ἡμέραν αἱ κυρίαι ἀλλάζουσιν ἔνδυμα τρεῖς καὶ τετράκις. Οἱ ἄνδρες παίζουνσι τσοῦνια, πίνουνσι, καπνίζουνσιν, ἀναγινώσκουσι καὶ γλυκοσαλιόρουσι⁽¹⁾ ὑπὸ σκοτεινὰς δένδρυστοιχίας.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν πρωτίστων εὐθυμιῶν τῆς Ἀμερικῆς ταυτέον τὴν ἀπόσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν. Ἀμέτρητος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν πυρκαϊῶν ὅσαι κατ' ἔτος συμβαίνουσιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἅφρατος δὲ καὶ ἡ ἡδονὴ τῶν πυροσβεστῶν. Πρέπει νὰ διατρέξῃ τις τὸν τόπον ἐκεῖνον ἵνα ἐννοήσῃ τί ἐστὶ πυροσβεστῆς ἀμερικανὸς καὶ ὁποῖον περιπαθὴ ἔρωτα ἀισθάνεται πρὸς τὰς ἀντλίας, τὰς ὁποίας στολίζει μὲ ἀνθη καὶ τὰ τοιαῦτα, περιφερόμενος πολλάκις μετ' αὐτῶν χάριν ἐπιδείξεως. Τὰ σωματεῖα τῶν πυροσβεστῶν ἐπισκέπτονται ἄλληλα μεταβαίνοντα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ὥπως δείξωσι τὰς ἀντλίας αὐτῶν καὶ προσαγορευθῶσιν ἀμοιβαίως.

(1) Νομίζομεν ὅτι ἡ ἀγοραία αὕτη λέξις ἐκδοῦνται πρὸς τὸ flirt τῶν Ἀγγλων.

Ὅτε ἡ ὀνομαστὴ ψάλτρια Ἀλβόνη ἔφθοσεν εἰς Νεοσεβόρακον, οἱ πυροσβεστῆς ὑπαδέχθησαν αὐτὴν ἀποβάσαν μετὰ τῶν ἀντλιῶν αὐτῶν. Καθ' ὅλας δὲ τὰς βιομηχανικὰς ἐκθέσεις παραθέτονται πολυτελέσταται ἀντλίας, πολλάι δὲ καὶ ὅλως διόλου ἀργυραῖ. Τὰ βρέφη παίζουν με μικρὰς ἀντλίας καὶ βάλλοντα πῦρ εἰς σωρὸν παλαιοχάρτων ἢ πρυγάνων σβευνύουσιν αὐτὸν, τῶν περιστώτων χειροκροτούντων. Οἱ οἰκοδεσπόται ἢ οἱ ἐνοικιασταὶ ἐγειρόμενοι τὸ πρωὶ ἐνῶρις, ἐξακοντίζουν διὰ τῶν ἀντλιῶν ὕδωρ ἀπὸ τῆς στέγης μέχρι τῶν θεμελίων τῶν οἰκιῶν, ἐκτελοῦντες οὕτω ἔργον καθαριότητος ἅμα δὲ καὶ τέρψεως. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἀμερικανοὶ πυροσβεστῆς εἶναι ἄμισθοι.

Μόλις δοθῇ σημεῖον πυρκαϊᾶς, καὶ κατὰ δυστυχίαν δίδεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πολλάκις δὲ καὶ καθ' ἑκάστην νύκτα, ἀκούεις εἰς τοὺς δρόμους τρομερὸν θόρυβον· εἶναι δὲ ὁ θόρυβος τῶν ἀντλιῶν, αἵτινες ἔλκονται ὑπὸ τριάκοντα ἢ τεσσαράκοντα πυροσβεστών. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν τρέχων πρῶτος καὶ κέρας ἔχων εἰς τὸ στόμα· «Ἐμπρός! κράζει μὲ φωνὴν Στέντορος. Ἐμπρός! ὅλοι συγχρόνως· προσπαθήσατε νὰ κατακτήσῃ ἡ προσφιλεῖς ἡμῶν ἀντλία τὰς δάφνας τῆς πυρκαϊᾶς!» Οὐαὶ εἰς τὸν ταλαίπωρον δικτάτην ὅστις ἤθελεν εὐρεθῇ τότε ἐνώπιον τοῦ καταρβάκτου ἐκείνου τῶν ἀντλιῶν, τῶν ἀνακαθρῶν καὶ τῶν ἐκβεβηκχυμένων πυροσβεστών! Ἀνατρέπεται ἀνηλεῶς καὶ καταπατεῖται, μηδενὸς μηδὲ βλέμμα ῥίπτοντος εἰς αὐτόν. Ὁ πυροσβεστής δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἅμ' ἀκούσας τὸ σημεῖον τῆς πυρκαϊᾶς, γίνεται τίγρις ἱκανὴ καὶ δέκα ἀνθρώπους νὰ κατασυντρίψῃ καθ' ὁδὸν, ὅπως σβέσῃ μίαν καπνοδόχην καιομένην.

Ἐνίοτε συναπαντῶνται δύο σωματεῖα πυροσβεστών διευθυνόμενα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. Εὐθύς ἀντιχοῦσι τρομεραὶ ὕβρεις καὶ μετ' αὐτὰς, προσερχόντων καὶ βοώντων ἐκατέρωθεν τῶν ἀρχηγῶν, ἀρχίζουνσι τὰ γρονθοκοπήματα. Μετὰ συντριβὴν δὲ κεφαλῶν τινῶν καὶ ῥινῶν καὶ πλευρῶν καὶ σιαγόνων, ἀναλαμβάνουσι τὰς ἀντλίας ἀλαλάζοντες καὶ ὀρμῶσι ταχύτερον ἢ πρίν. Ἰπάρχουσι νέοι, τσαούτην μανίαν ἔχοντες ὑπὲρ τῶν πυρκαϊῶν, ὥστε κοιμῶνται φέροντες τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔνδυμα, ἢ ἀγρυπνοῦσιν ἐπὶ τῶν δωματίων ὅπως παρατηρήσαντες πρῶτοι πυρκαϊὰν τρέξωσι καὶ πρῶτοι. Εἶναι δὲ ἀτρόμητοι οἱ πυροσβεστῆς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅλως ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν. Τοῖχος ποτὲ πεσὼν κατεπλάκωσεν εἰκοσιέναν ἐξ αὐτῶν. Πάντες οἱ λοιποὶ πυροσβεστῆς συναχθέντες τότε ἐκήδευσαν τοὺς πεσόντας· αἱ ἀντλίας τῶν θανόντων ἐπενθηφόρησαν, καθὼς καὶ τὸ μέρος ὅπου ἐφυλάσσοντο.

Ἐάν ποτε ἀντλία τις φθάσῃ ἀργά, μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς, νομίζετε ὅτι ἐπιστρέφῃ ἄ-

πρῆκτος, χωρὶς νὰ δώσῃ σημεῖον ζωῆς; Ποτέ! Καὶ σπινθήρ ἂν δὲν καίῃ, ὁ οἶκος καταποντίζεται ὑπὸ ὕδατος. Ἦκουσα δὲ ἀσφαλιστὰς λέγοντας ὅτι μᾶλλον φοβοῦνται τὸν ἀκάθεκτον ζῆλον τῶν ἀργοπορούντων πυροσβεστῶν, οἵτινες ἐξ ἀπελπισίας κατακλύζουσι τὰς οἰκίας, ἢ τὸ πῦρ αὐτό.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐν Νεοεβοράκῳ παγκοσμίου ἐκθέσεως καὶ τὴν ζημίαν τῶν μετόχων, ἐγένετο πρότασις εἰς τὸν γνωστὸν Βαρνούμ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κρυστάλλινου παλατίου· ἀλλ' οὗτος φοβούμενος μὴ βλάβῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κοινὴν ὑπόληψιν ἀπεποιεῖτο· ἐπὶ τέλους ὁμῶς ἠναγκάσθη νὰ εἰσκηνοῖται τὰς ἐνθέριμους δεήσεις. Τὴν ὥραν ἐκείνην διέτριβεν ἐν Νεοεβοράκῳ ὁ περιώνυμος Jullien, διευθύνων πολυάριθμον καὶ θαυμασίαν χορείαν μουσικῶν· εἰς τοῦτον ἀποταθεὶς ὁ Βαρνούμ εἶπεν· « Ἀνάγκη πᾶσα νὰ συνάξω τὸ δημόσιον εἰς τὸ Κρυστάλλινον παλάτιον· διὰ τοῦτο ἀπαιτῶ τὴν συνδρομὴν τῶν μουσικῶν, οὐ μόνον ὅσων ἔχεις ἀλλὰ καὶ ὅσων ἄλλων θελήσεις νὰ παραλάβῃς. Σύνταξον δὲ πρωτάκουστον, ἑκτακτον, θαυμασίαν, τρομερὰν μουσικὴν, τοιαύτην ὅποια νὰ φαίνεται γίγας πρὸς τὴν συνήθη. Εἴσαι ἐπιτήδειος, γνωρίζεις τὸν τόπον, μὴ σε μέλη δι' ἐξοδὸν τρέξῃς ἐμπρός. »

Δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ὁμιλίαν αὐτὴν γιγάντιαι ἀγγελίαι, δέκα ποδῶν μῆκος καὶ τεσσάρων ποδῶν πλάτος ἔχουσαι, ἐσκέπαζον τοὺς τοίχους τῆς πόλεως, πρὶς τάνουσαι μὲ πορφυροῦν χρῶμα τὸ Κρυστάλλινον παλάτιον καταδιωρόσκομενον ὑπὸ τρομερᾶς πυρκαϊᾶς· μυριάδες ἀνθρώπων ἔφευγον πανταχόθεν περίτρομοι, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τὰ σωματεῖα τῶν πυροσβεστῶν εἴλκυον ἀντλίας ἢ κατεπόντιζον τὸ καιόμενον παλάτιον· κάτωθεν δὲ τῆς εἰκόνης ἐχράχθησαν ταῦτα·

« Τὸ Κρυστάλλινον παλάτιον ἀνοίγεται ἐκ νέου.

» Μέγας ἀντίχορος πυροσβεστῶν,

» συντεθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ

Jullien. »

Τρεῖς περίπου χιλιάδες ἄνδρες συνεκρότησαν τὴν μουσικὴν χορείαν. Ὁ Jullien ἐφεῦρε νέα ὄργανα ἢ μᾶλλον νέας μηχανάς, ἐξ ὧν ἄλλαι ἐμιμοῦντο τὸν τριγμὸν τῶν κειομένων δοκῶν, ἄλλαι τοὺς ὀξεῖς συριγμοὺς τοῦ πυρός· καὶ ἄλλαι τὸν κρότον τῶν ἀντλιῶν. Ἐκκτοστυαὶ δὲ μουσικῶν, κρατούντων κέρατα, διέταπτον τοὺς πυροσβεστας, καὶ αἱ μηχανώδεις εὐφημίαι τῶν θεατῶν, σεσωρευμένων τοῦ ἑνὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ὅπως ἴδωσι κάλλιον, ἀπεκρίνοντο εἰς τὰς οὐχ ἥττον μηχανώδεις ἐκρήξεις τῆς μουσικῆς. Καὶ μεταξὺ τούτων πολυάριθμα βεγγαλικά φῶτα ἐφαίνοντο καταφλέγοντα τὸ οἰκοδόμημα.

Ἡ ἐπιτυχία ἦτο πληρεστάτη μετὰ τὴν πυροτε-

χνικὴν ταύτην πυρκαϊάν τὰ διάφορα σωματεῖα τῶν πυροσβεστῶν συνήλθον ἐπευφημοῦντες ἐν σώματι καὶ μουσικῆς προσπορευομένης ὑπὸ τὰ παράθυρα τοῦ Jullien, καὶ εἰς ἀπόδειξιν εὐγνωμοσύνης προσέφεραν αὐτῷ ράβδον ἀρχηγοῦ ὀρχήστρας.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Η ΚΑΘΟΗΓΕΗ.

ΠΟΙΗΜΑ

I. ΚΑΡΑΣΟΥΣΑ

ἐπαινεθὲν ἐν τῷ Ποιητικῷ Διαγωνισμῷ (*).

Α'.

Τοῦ Βύζαντος τὴν πόλιν τὸ πένθος περιβάλλει.
Οἱ θίασοι σιγῶσιν, οἱ κῶμοι τῶν ἐμπόρων.
Ἑλλήνων φαιδροτέρᾳ δὲν ἦτο πόλις ἄλλη·
Μὴ δαίμων τὴν πιέζει βαρὺς τῶν ἀλαστόρων;

Λοιμὸς μὴ τὴν μαστίζει! οὐδεὶς φθορεὺς τοιοῦτος.
Τύραννος ἐκπιέζει τὸ αἷμα τῆς ἀθλίας·
Τύραννος Βυζαντίου εἶν' ὁ λοιμὸς. Τίς οὗτος;
Ὁ δόξης καὶ πατρίδος προδότης Παυσανίας.

Ὁ ἄθλιος τῆς Σπάρτης ἀντήλλαξε τὰ ἦθη
Μ' ἀσιανῶν βαρβάρων τρυφᾶς καὶ βίον ξένον.
Ἡ Δόξα ὡς τὸ εἶδεν ἐσπάραξε τὰ στήθη,
Ὡς μήτηρ ἥτις κλαίει υἱὸν πεφλημένον.

Ὡς χθὲς τὴν ἐπληρμένην Ἀσίαν πληρῶν φρίκης,
ὑπὸ αὐτῆς τοὺς πόδας ὁ τάλας φέρων θέτει
Τὸ τρίπαλον τὸ μέγα, τὸ δρέπανον τῆς νίκης,
Μὲ τὰς προσφάτους δάφνας κεκοσμημένον ἔτι.

ὑπὸ χρυσοῦ ἐπαίσθη, ὑπὸ κενῶν ἐλπίδων,
Νὰ γαίνη, τῶν αἰώνων τὸν στέφανον ἐκκλίνων,
Τοὺς νόμους καὶ τὴν Σπάρτην καὶ τοὺς θεοὺς προδί-
ὑποτελῆς βαρβάρων καὶ τύραννος Ἑλλήνων. [δων,

Τὰ δ' ὄργια τὰ πρῶτα τελεῖ τῆς τυραννίδος,
Βουλὰς ἐπιδεικνύων ἀγρίας, ἀτασθάλους,
Εἰς πόλεως τὰ τεῖχη συμμάχου κ' ἑλληνίδος,
Πολίτας ἀποκτείνων καὶ φυγαδεύων ἄλλους.

Καὶ τέλειος σατράπης εἰς ἄθεςμον κοιτῶνα.
Γυναικας διὰ βίας εἰσάγει ἐλευθέρας,
Ὡς ρόδα τις συλλέγει εἰς εὐανθῇ λειμῶνα,
Ἐφύβρισμα κραιπάλης, τρυφὴν μιᾶς ἐσπέρας.

(*) Ὁρ. φυλλάδ. 411 σελ. 41.